

„запапрѣдъ ще получава пенсията си ежемѣсечно отъ Сливенското Окр. Ковчежничество“.⁶⁸

Изминаватъ се нѣколко мѣчителни години, години на тежки физически и душевни страдания, докато най подиръ на 27 мартъ 1886 година въ Сливенъ, угасва свѣтлия борчески духъ на поета, положилъ прѣдъ скѣпия жертвенникъ на родното изкуство първитѣ хубави постижения. На другия день родната земя приела любимия поетъ и учителъ. Многобройно гражданство, учителитѣ, ученичитѣ и ученицитѣ отъ всички училища, оросили съ топли сълзи оня, който и днесъ като свѣтло сияние ни кара да приведемъ очи съ дълбока благодарностъ и кажемъ:

Изчезна той — предъ нашите очи;
Но на духътъ му светлите лучи
Огряватъ въ мрака нашата пътека.
О смъртъ, ти обезсмъртяшъ човека!⁶⁹
